

երբէք տեսած եմ տունկ մը կամ ըն-
տանիք մը որ ստէպ տեղէ տեղ փոխուե-
լով անոնցմէ աւելի առաջ գայ որոնք
ոչ երբէք տեղերնին կը փոփոխեն . . .
Ու թէ՛ « Իրեք անգամ տան մը տեղէ
տեղ փոխադրուելը՝ մէկ անգամ այրուե-
լու չափ վնաս կուտայ . . . » Ու դարձեալ
« Դուն խանութի պահպանն , որ խա-
նութի ալ գրեզ պահպանն » : Դար-
ձեալ « Թէ որ կ'ուզես որ գործքերդ
առաջ երթան՝ անձամբ գնա տես , իսկ
թէ որ կ'ուզես որ ետ մնան , ուրիշ մը
խաբէ » : Ու թէ՛ « Ով որ արօրով
հարբասնալ կ'ուզէ , թող մաճակալն
ինքն ըլլայ » : « Տիրոջ աչքը աւելի
գործք կը տեսնէ քան թէ իր երկու ձեռ-
քերը » : « Հոգալու պահասութիւնը
աւելի պատճառ կ'ըլլայ մեր վնասուցը՝
քան զխութեան պահասութիւնը » :
« Ով որ իր գործաւորաց վրայ չի հսկեր ,
բայ կը թողու իր քսակն անոնց առջև .
ուրիշ վրայ չափէ դուրս վստահանալը ,
չատ տներ կործաներ է » : « Մարդիկ
ոչ այնքան հաւատարմով որչափ կասկա-
ծելով յաջողեր են » . անձամբ իր գործ-
քերը տեսնելը շատ շահաւոր է : « Գի-
տութիւն ուսումնասիրին , հարստու-
թիւն հոգածողին » , ինչպէս որ « Ար-
ողութիւն քաջասրտին՝ ու երկինք ա-
ռաքինուոյն » : Ուրիշ տեղ ալ կ'ըսէ
Բարեմիտը . « Թէ որ կ'ուզես որ ա-
ղէկ ծառայ մը ունենաս ու քեզի սիրե-
լի ըլլայ՝ դուն քեզի ծառայէ : Արթուն
և զգուշաւոր ըլլալու է նաև թեթև
բաներու մէջ ալ , վասն զի պզտիկ ան-
հոգութենէ մը երբեմն մեծամեծ չա-
րիք կը ծագին » , ինչպէս կ'ըսէ ետեւէն
նոյն Հոբարտոս , « Թէ գամ մը չըլ-
լալուն համար՝ պայտը կորսուեր է , պայ-
տը չըլլալուն համար՝ ձին կորսուեր է ,
ձի չըլլալուն համար՝ հեծեալը կոր-
սուեր է՝ թշնամեաց ձեռքն իյնալով ու
սպաննուելով . և այս ամենայն չարեաց
պատճառ՝ ձիուն պայտին գամ մը չի հո-
գալն է եղեր » :

(ՄԱՆԱԾԸ ՈՐՐԻՇ ԱՆԴԱԾ)

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՍԻՒՄՆ :

ՍԻՒՄՆ դարերուս դիւցազներգակ
բանաստեղծներուն մէջ երևելիներէն
մէկն է Յովհաննէս Սիւտոն անգղիա-
ցի բանաստեղծն , որ իրեն Գրեթ Կո-
րոտալ՝ ըսուած դիւցազնական բանա-
ստեղծութեամբը Հոմերոսի ու Սիւ-
զիլիոսի կարգն անցաւ , և Միգրիայուց
աղգին ու մատենագրութեանը անմահ
պարծանք եղաւ :

Նաև Սիւտոն կամ Սիւզըն Սոն-
տրա 1608^ն ազնուական տնէ , և պզտի-
կուց սկսաւ մեծ սէր ձգել ուսմանց . ցո-
րեկները կարգալէն չկտանալով ին-
չուան կէս գիշեր ալ կը նստէր , որով
ոչ միայն առողջութիւնը կորսնցուց ,
հապա նաև վերջերը երկու աչքն ալ
կուրցան : Տասնութ թր տարեկան ան-
գղիերէն ու լատիներէն ընտիր ոտանա-
ւորներ կը շինէր . երբոր մայրը մեռաւ ,
հօրը հրամանաւը Աբրոպա պտրտելու
եղաւ , և Իտալիա ալ գալով աղէկ ի-
տալերէն սորվեցաւ և Տանթէ , Փե-
թրալքայ ու Արիոսոյ իտալացի երևե-
լի բանաստեղծներուն աղէկ հատուած-
ները անգղիերէն թարգմանեց : Սու-
զըն Յունաստան ալ երթալ , բայց նոյն
միջոցին Միգրիա խռովութիւն ելլելով՝
ստիպուեցաւ ետ դառնալու , և ինքն
ալ զէնքի տեղ գրիչը ձեռք առած սկը-
սաւ թագաւորական և եպիսկոպոսա-
կան իշխանութեանց դէմ գրել . վասն
զի ինքը աղանդով Արիցական կամ
Մաքրական՝ ըլլալով իշխանութեանց

1 Անգլ . Paradise lost.

2 Երիցական (Անգլ . Presbyterian) կ'ըսուին
Անգղիոյ ան աղանդաւորները որ եկեղեցւոյ դա-
սակարգութիւնները կը մերժեն , ըսելով թէ Քրիս-
տոսի եկեղեցին առջի իրեք դարերուն մէջ քա-
հաններէ և կամ երիցագոյններէ միայն կը կա-
ռավարուէր . հիմայ ալ ամէն քահանայ հաւասա-
րապէս կրնայ կառավարել : Աս աղանդս հարեց

Մելտոն :

Վէրինը Մելտոնի կենդանագիրն է, ձախ կողմինը Լըսոլայ ըսուած բերդը ուր որ Մելտոնի քանի մը թատրերգութիւնները ձեւացուցեր են. աջակողմեանը՝ ան տունն է ուր որ Մելտոն իր Դըմիտր Էրասթոսը բանաստեղծութիւնը շարագրեց. ստորին ձախակողմեանը Քէյմպրիձի համալսարանն է, և չորրորդը՝ Սէյնթ-Ճայլա եկեղեցին :

դէմ էր , և հասարակապետութիւն կ'ուզէր : Արեսունըհինգ տարուան աշխարհք մտաւ , բայց ամիս մը չքշեց կինն իրմէ բաժնուեցաւ . Սիլտոնն աս բանիս վրայ նեղացած՝ պսակի լուծման վրայ ծուռ ճառ մը գրեց , որպէս զի ինքզինքը արդարացրնէ ուրիշի հետ կարգուելու . բայց երբոր առջի կինն եկաւ ոտքն ինկաւ և լալով թողութիւն խնդրեց իրմէ , Սիլտոնի գութը շարժելով և ներկայ եզոզ բարեկամներէն յորդորուելով՝ հաշտուեցաւ հետը : Ըստ սրտաշարժ տեսարանն է որ կը ստորագրէ Վրախտ կորուսելոյն ժ զըքին մէջ , ուր Ալա Աքամէն թողութիւն կը խնդրէ :

Արբոր Ընգղիոյ խռովութիւնները դադրեցան , Սիլտոն տէրութեան քարտուղար եղաւ և Ընգղիացւոց ազատութեանը պաշտպանութիւն գրեց , որուն համար տէրութեանէն պարգև առաւ : Բայց անկէ վերջը շատ դժբաղդութիւններ ունեցաւ . կինը մեռաւ , քիչ մը ատենէն աչքին մէկը կորսնցուց , շատ ջանցաւ երկրորդ անգամ կարգուեցաւ , տարիէ մը երկրորդ կինն ալ մեռաւ : Արբոր Աարոլոս Բ թագաւորեց , քարտուղարութեան պաշտօնէն ալ ընկաւ . երրորդ անգամ կարգուելով երրորդ կինն ալ շուտով մեռաւ , և ասոր վրայ մէկալ աչքն ալ կորսնցուց :

Առաջին կնկանէն իրեք աղջիկ ունէր , որոնք իրեն մեծ նպաստ եղան կուրութեան ատենը . վասն զի անոնց նոր լեզուներէն զատ՝ աղէկ եբրայեցերէն , յունարէն և լատիներէն կարդալ սորվեցուցեր էր , և նոյն լեզուներով անոնց կարգացրնել կուտար և ինքը մտիկ կ'ընէր , մանաւանդ Ասայեայ

Ճոն Կոքս (John Knox) անունով Կալվինի աշակերտներէն մէկը Սկոտլոնդ մէջ , ուր որ ինչուան հիմայ ալ կը տեւէ : Երկնականներուն մէջէն աւելի նախանձաւորները Մարրական (Անգղ . Puritan) կ'ըսուին , որ կը պնդեն թէ իրենք միայն աւետարանին խօսքերուն և իմաստներուն ճիշդ կը հետեւին : Աս ազանդս Անգղիոյ Եղիսաբէթ թագուհւոյն օրերը շատ զօրացաւ : այնչափ որ 1566ին Անգղիական եկեղեցիէն ալ բաժնուեցաւ :

մարգարէութիւնը , հովերոս ու Սիլտոն :

(Թեպէտ Սիլտոն ներքին ու արտաքին դժբաղդութիւններով նեղեալ էր , աչուրները կուրցած , առողջութիւնն ալ կորսնցուցած , բայց հանձարը անարատ մնացեր էր . վասն զի աս վիճակիս մէջ Վրախտ կորուսեալ ըստուած դիւցազներգութիւնը շինեց . ինքը կ'ըսէր , ու երբեմն բարեկամները երբեմն ալ աղջիկները իր ըսածները կը գրէին . 1669ին հրատարակեց տըպագրութեամբ , բայց առջի բերան անուն չհանեց , և հագիւ կրցաւ Սիլտոնն տպարանապետի մը ոչինչ դնով ծախել որ տպէ : Ատեն անցնելէն ետև Ընգղիացիք Ատիսըն իմաստունին առաջարկեցին որ մէյժը կարդայ ու քննէ աս գրուածքը , ան ալ կարդաց ու զմայլեցաւ և անգղիացի նոր հովերոս մըն է ըսաւ . որով աս զըքին անունն ալ շատ հռչակուելով՝ զանազան լեզուներ թարգմանուեցաւ , ինչպէս հայերէն ալ արձակ շարադրութեամբ թարգմանուած ու 1824ին տպուած է , անգղիացի սեպուհի մը յորդորելովն ու ձեռնտուութեամբ : Արկու տարիէն ետքը ուրիշ դիւցազնական բանաստեղծութիւն մըն ալ հրատարակեց Վրախտ վերասրայեալ՝ անունով , բայց առջինէն շատ վար է , և գրեթէ չսխալուիր : Աւնի ուրիշ մանր քերթուածներ ալ :

Սիլտոնը վեց տարուան մեռաւ Սիլտոն 1674ին և Լոնտրայի մօտ Սէյնթ Դայլս՝ անունով եկեղեցւոյն գաւիթը թաղուեցաւ , և 1793ին նոյն եկեղեցւոյն մէջ իրեն արձան մը կանգնեցին աս համառօտ վերտառութեամբ . “ Յովհաննէս Սիլտոն՝ յօրինող Վրախտին կորուսելոյ ” :

Սիլտոնի աննման հանձարոյն և բանաստեղծութեանը վրայ արժան էր երկայն խօսիլ , բայց արդէն հայերէն թարգմանութեւր յառաջաբանին մէջ՝ իր անուանի հայրենակցին դատաստաւ

1 Անգղ . Paradise regained.
2 Saint Giles.

նը դրուած ըլլալով, հոն կը հրաւիրենք
 փափագողները . միայն թէ չենք կրնար
 լռել հոս ալ ըսելու թէ Սիլտոն ամէն
 բանաստեղծաց մէջ ալ առաջիններէն
 մէկն է . դիւցազներգակաց մէջ կրնանք
 ըսել հիներուն մէջ հոմերոս , միջին
 ժամանակի՝ Տանթէ , նորերուն մէջ
 Սիլտոն , վսեմութեամբ և կենդանի
 ու ճարտար ստորագրութեամբ զանա-
 զան կրից գրեթէ մէկէն ալ վար չէ ,
 ծանրութեամբ՝ ամենէն վեր , ընտրած
 նիւթոյն բարձրութեամբ և սքանչելի
 նախերգանքը՝ անհաւասարելի . ափ-
 սոս որ շատ տեղ ալ նորագանդութեան
 ծուռ սկզբունքներովը կարծես թէ իր
 լուսաւոր հանձարը կը մթնցընէ : Աւ-
 շակ մը տալու համար՝ գնենք հետա-
 զայ հատուածս Սիլտոնի Վրախտ
 կորուսելոյն ժԱ գրքէն , ուր կը ստո-
 բադրէ Աւայի ողբը՝ երբոր հրեշտակէն
 լսեց թէ իրենց պատուիրանազանցու-
 թեանը համար դրախտէն պիտի վճըն-
 տուին :

Ո՛վ, աղէտք յեզակարծ
 Վան ըզմահ չարազգած ,
 Ի՞բր ըզքեզ թողից աստ
 Լ'նձկալիդ իմ դարաստ :
 Ի՞զձեզ վայրք գեղեցիկ
 Օրնրնդեան իմ տեղիք ,
 Եւ անտառք տընկախիտ
 Ի՞զձեր քաղցր հովանիդ ,
 Լ'բժանիք յթեան
 Լ'նմահից բնակութեան .
 Ուրանոր կարծէի
 Վըձարել 'ի դիւրի
 Ի՞զտրխուր մնացուած
 Մահացու իմ կենաց :
 Օ՛ ձեզ ծաղկունք երփնազարդ
 Մըր գտից յայլ մարմանդ ,
 Ո՞յց յայգուէ առ մէն մի
 Լ'յցելու չըրջէի ,
 Եւ 'ի մուտս արևուն
 Ի՞զվերջին տալ զողջոյն .
 Օ՞յս 'ի ծնէ մինչև ցարդ
 Սընուցի խանդակաթ ,
 Եւ առ մէն մի ուրոյն
 Կոչեցի ձեզ անուն :

Ո՛վ ըզձեզ յայսմ հետե,
 Լ'բեզգեմ ուղղեսցէ ,
 Եւ 'ի կարգ տարասեռ
 Օ՛ ատուսցէ զորդիս ձեր .
 Եւ կամ ո՛վ ձեզ վրտակ
 Լ'բբուսցէ անուշակ ,
 Լ'բբերեալ ընդ առու
 Չեզ նեկտար կենսատու :

ԱՆՆԱՐՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
 ՄԵՆԵԱԼ ԺՈՎ :

ԵՐԲՈՐ Պաղեստին կ'ըսենք , մար-
 դուս միտքը մէկէն կը յափշտակուի ան
 գեղեցիկ երկրին և ան ժողովրդեան
 վրայ , որ Եստուած ընտրեք էր : Հոն
 բնակեցան Լ'բրահամ , Մովսէս , Վա-
 լիթ՝ Իսրայէլացւոց նահապետները .
 հոն Վրիստոս տէրն մեր մարմին զգե-
 ցաւ , և չըջեցաւ . հոն են բոլոր իր անու-
 ընական սուրբ տեղուանքը : Վաւթի
 ատեն Պաղեստինու բնակչաց թիւը
 ինչուան վեց միլիոն կը հասնէր , բայց
 հիմայ հազիւ չորրորդ մասին մէկը կ'էլ-
 լէ . իսկ Սողոմոնայ և Վոմորայ պատի-
 ժը՝ ինչուան հիմայ կ'երևնայ Մեռեալ
 ծովին վրայ : Ես հարուածը Վրիստո-
 սէ 1898 տարի առաջ եղաւ , կամ թէ
 ըսենք ասկէ գրեթէ 3750 տարի առաջ :
 Մեռեալ ծովը կամ Եսփիսղտեան՝
 լիճը Երուսաղեմէն գրեթէ տասը մղոն
 հեռու է դէպ 'ի արևելեան կողմը , և
 Յորդանանու մեծ ձորին մէջ կ'իյնայ :
 Ես ձորը Միջերկրական ծովէն 1380
 ոտք աւելի խորունկ է . իսկ Կարմիր
 ծովէն 1410 աւելի խորունկ : Օ՛ ար-
 մանալին աս է որ միայն Երիքով ըսուած
 պզտի գեղին քովերը կը գտնուի մէկ
 քանի ձիթէնի ու նոնէնի , և քանի մը
 կանանչեղէն բուսցընող հող ասղին ան-
 դին ցրուած . իսկ Մեռեալ ծովուն չորս
 դին ամենեւին բոյս ըսած բանդ չգրտ-

1 Ասփաղտը անսակ մը կարծր կուպր է , որ
 Մեռեալ ծովին ջրերուն և ուրիշ մէկ քանի ջրերու
 երեսը կը գտնուի :